

บทที่ 6 บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

การเปิดเสรีบริการโทรคมนาคม เป็นอีกสาขาบริการหนึ่งที่สหรัฐอเมริกาให้ความสนใจในการเจรจาเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศอื่นๆ โดยสหรัฐอเมริกานำเอาการเจรจาในรูปแบบทวิภาคีมาใช้ ซึ่งสามารถทำให้การเจรจาบรรลุผลได้มากกว่าการเจรจาตามความตกลง GATS ที่มีจำนวนคู่เจรจาเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาเปรียบเทียบความตกลง GATS กับความตกลง U.S. FTAs โดยศึกษาจากความตกลงที่สหรัฐอเมริกาทำกับซิลิและสิงคโปร์มาเป็นต้นแบบในการศึกษานั้น แสดงให้เห็นว่าหลักการในการเปิดเสรีบริการโทรคมนาคมตามความตกลง U.S. FTAs นั้นมีหลักการพื้นฐานมากจากความตกลง GATS นั้นเอง แต่ในความตกลง U.S. FTAs คู่สัญญาจะกำหนดพันธกรณีได้มากกว่าความตกลง GATS ทั้งนี้เนื่องมาจากแนวทางที่ใช้ในการเจรจาที่แตกต่างกัน อีกทั้งจำนวนคู่เจรจา จึงทำให้ความตกลง U.S. FTAs สามารถกำหนดพันธกรณีหรือกฎระเบียบต่างๆ ได้มากกว่าความตกลง GATS

โดยอาจกล่าวได้ว่าความตกลง U.S. FTAs ก็คือความตกลง GATS แบบที่เป็น Plus กล่าวคือมีการกำหนดพันธกรณีเพิ่มเติมขึ้นมาจากความตกลง GATS ทั้งในด้านการเปิดตลาดและกฎระเบียบภายในประเทศในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม ซึ่งขอสรุปไว้ดังนี้

6.1.1 การเปิดตลาด (Market Access)

เนื่องจากความตกลง GATS และ U.S. FTAs ใช้แนวทางในการเจรจา และมีจำนวนประเทศคู่สัญญาที่แตกต่างกัน ซึ่งมีผลทำให้ระดับการเปิดตลาดของทั้งสองความตกลงมีความแตกต่างกันไปด้วย

โดยความตกลง GATS ซึ่งมีประเทศที่เข้าร่วมเจรจาหลายร้อยประเทศ อีกทั้งการใช้แนวทางในการเจรจาวิธี Positive List Approach ซึ่งถือว่าประเทศภาคีจะเปิดตลาดเฉพาะบริการที่ตนมีความพร้อม โดยประเทศภาคีจะระบุสาขาหรือกิจกรรมที่ประเทศตนพร้อมที่จะเปิดตลาดให้แก่ประเทศอื่นๆ โดยใช้หลักปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (NT) และการปฏิบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (MFN) กับการปฏิบัติในสาขาที่เปิดตลาด โดยกำหนดไว้ในตารางข้อผูกพันของแต่ละประเทศ ส่วนสาขาอื่นที่ไม่ได้ระบุถือว่าไม่ผูกพันหรือมีพันธกรณีที่ต้องเปิดตลาดต่อประเทศภาคีประเทศสมาชิกจะเจรจาข้อผูกพันเฉพาะที่ตนพร้อมที่จะผูกพัน และอาจกำหนดกรอบระยะเวลาในการเปิดตลาด ซึ่งมีผลทำให้การเปิดตลาดอยู่ในระดับที่ต่ำกว่าความตกลง U.S. FTAs ภายหลัง

เมื่อการเปิดตลาดตามความตกลง GATS ไม่มีความคืบหน้า สหรัฐอเมริกาจึงได้เจรจากับประเทศอื่นโดยตรง ซึ่งความตกลง U.S. FTAs ได้ใช้แนวทาง Negative List Approach กล่าวคือ หากประเทศคู่สัญญาได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าเป็นเปิดตลาดทั้งหมด เว้นแต่สาขา กิจกรรม หรือมาตรการที่ประเทศคู่เจรจาได้กำหนดเป็นข้อยกเว้นไว้ว่าจะไม่เปิดตลาด โดยรายการที่แต่ละประเทศขอยกเว้นนั้นเรียกว่า Non-conforming measures ซึ่งมีผลทำให้สามารถเจรจาเปิดตลาดได้มากกว่าความตกลง GATS

แม้ความตกลงทั้งสองล้วนมุ่งเน้นให้เกิดการเปิดตลาดในระดับระหว่างประเทศให้มากยิ่งขึ้น แต่มีวิธีการหรือแนวทางที่แตกต่างกันไป ความตกลง GATS เปิดโอกาสให้มีการเปิดตลาดอย่างค่อยเป็นค่อยไป เน้นการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าตามลำดับ (Progressive Liberalization) เมื่อการเปิดตลาดตามความตกลง GATS ไม่มีความคืบหน้า สหรัฐอเมริกาจึงได้เจรจากับประเทศอื่นโดยใช้แนวทาง ส่วนความตกลง U.S. FTAs มีวัตถุประสงค์ให้เปิดเสรีกันได้อย่างเต็มที่ (Full liberalization) ซึ่งมีผลทำให้การเปิดตลาดของทั้งสองความตกลงอยู่ในระดับที่แตกต่างกันไปด้วย เมื่อพิจารณาจากแนวทางที่ใช้ในการเจรจาความตกลงจะเห็นได้ว่าความตกลง U.S. FTAs มีการเปิดตลาดในสาขาบริการที่กว้างขวางกว่าความตกลง GATS ซึ่งอาจเปรียบได้ว่าความตกลง U.S. FTAs ก็คือความตกลง GATS แบบเพิ่มเติม หรือ GATS Plus กล่าวคือ เมื่อความตกลง GATS ไม่เป็นผล จึงได้ใช้แนวทางเจรจาของตนเพื่อให้เกิดการเปิดตลาดกับประเทศคู่สัญญามากยิ่งขึ้นกว่าการเปิดตลาดในความตกลง GATS นั้นเอง

6.1.2 กฎระเบียบในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม (Regulatory)

ในด้านกฎระเบียบในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม จะเห็นได้ว่าความตกลง U.S. FTAs ได้กำหนดพันธกรณีในเรื่องดังกล่าวมากกว่าที่มีการกำหนดไว้ในความตกลง GATS ที่ใช้หลักการตามเอกสารอ้างอิง ทั้ง 6 ข้อ มาเป็นแนวทางในการกำหนดพันธกรณีของแต่ละประเทศ ในตารางข้อผูกพัน

โดยข้อบทโทรคมนาคมในความตกลง U.S. FTAs ได้กำหนดหลักการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมไว้กว้างขวางและครอบคลุมมากกว่าหลักการตามเอกสารอ้างอิง (Reference Paper) ที่ประเทศสมาชิกของความตกลง GATS รับเอาหรือผูกพันเป็นพันธกรณีของตน ทั้งนี้เนื่องมาจากว่าความตกลง U.S. FTAs นั้นมีพื้นฐานมาจากหลักการตามเอกสารอ้างอิง อีกทั้งสหรัฐอเมริกาพยายามใช้ช่องทางการเจรจาแบบทวิภาคี เพื่อเป็นช่องทางให้เกิดการเปิดเสรีบริการโทรคมนาคมมากกว่าความตกลง GATS และเนื่องจากเป็นการเจรจาแบบทวิภาคีที่มีจำนวนคู่เจรจายน้อยกว่าความตกลง GATS จึงทำให้สามารถกำหนดพันธกรณีต่างๆ ได้มากกว่า อีกทั้งสหรัฐอเมริกามีความสามารถในการเปิดเสรีบริการโทรคมนาคมกับประเทศภาคีคู่สัญญา ดังนั้น

เพื่อให้ตนเองสามารถเข้าไปประกอบกิจการโทรคมนาคมในประเทศอื่นโดยได้รับความคุ้มครอง จึงได้ทำความตกลงนี้ขึ้นมา

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงทำให้ประเทศคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายสามารถเจรจา เพื่อกำหนดพันธกรณีในด้านโทรคมนาคมระหว่างกันได้มากกว่าการเจรจาตามความตกลง GATS นอกจากนี้ โดยสามารถกำหนดรายละเอียดในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมได้อย่างชัดเจน อีกทั้งความตกลง U.S. FTAs ยังได้กำหนดพันธกรณีสำหรับประเทศคู่สัญญาในเรื่องอื่นๆ ที่ไม่มีปรากฏอยู่ในเอกสารอ้างอิง เพื่อกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม ได้แก่พันธกรณีดังต่อไปนี้

1. พันธกรณีเพิ่มเติมสำหรับผู้ประกอบกิจการโทรคมนาคมรายใหญ่ โดย กำหนดให้ประเทศคู่สัญญาจะต้องกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการรายใหญ่ภายในประเทศของตน ดำเนินการต่างๆ ต่อไปนี้เพิ่มเติมนอกเหนือจากพันธกรณีของผู้ประกอบการทั่วไป ได้แก่

- ก. การเชื่อมต่อโครงข่ายแบบแยกส่วน
- ข. การใช้พื้นที่ร่วมกัน
- ค. การขายต่อบริการ
- ง. การใช้อุปกรณ์ร่วมกัน
- จ. การคงสิทธิเลขหมาย
- ฉ. ความเท่าเทียมกันในการเรียกสายออก
- ช. บริการวงจรเช่า

2. ระบบโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ กำหนดรายละเอียดในการกำกับดูแลการประกอบ กิจการโทรคมนาคมในสาขาระบบโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ ในด้านการเข้าใช้บริการ การเชื่อมต่อ การ ร่วมใช้อุปกรณ์หรือระบบสัญญา บนพื้นฐานของความสมเหตุสมผล เท่าเทียมกันระหว่าง ผู้ประกอบการทุกรายโดยไม่มีกีดกันปฏิบัติ

3. การระงับข้อพิพาทโทรคมนาคม กำหนดให้องค์กรกำกับดูแลทำหน้าที่วินิจฉัย ชี้ข้อร้องเรียนต่างๆ ด้วยความเป็นกลางและเป็นธรรมอย่างแท้จริง คำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกัน ของทุกฝ่าย

ข้อบทด้านโทรคมนาคมตามความตกลง U.S. FTAs ที่มีลักษณะเป็นการกำหนด พันธกรณีในการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของแต่ละฝ่าย จึงมีลักษณะเป็น GATS-Plus กล่าวคือ นอกจากจะอ้างอิงตามหลักการพื้นฐานที่ปรากฏอยู่ในเอกสารอ้างอิงของความตกลง GATS แล้ว ยังมีเพิ่มเติม (Plus) หลักเกณฑ์อื่นๆ ที่สำคัญต่อการเปิดเสรีบริการโทรคมนาคม เพื่อให้เกิดการแข่งขันทางการค้า และเกิดความโปร่งใสมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป ความตกลง U.S. FTAs อาจถูกเรียกได้ว่าเป็นความตกลง GATS Plus กล่าวคือ มีการเพิ่มเติม (Plus) พันธกรณีมากกว่าที่กำหนดไว้ในความตกลง GATS ทั้งในด้านการเปิดตลาด (Market Access) กล่าวคือ เปิดตลาดในสาขาบริการที่มากขึ้นและข้อบทด้านโทรคมนาคม เนื่องจากในความตกลง GATS ได้เพิ่มเติมข้อบทโทรคมนาคมมากกว่าหลักการที่กำหนดในเอกสารอ้างอิง ไม่ว่าจะเป็นการใช้พื้นที่ร่วมกัน การใช้เลขหมายเดียวกัน หรือ โครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ เป็นต้น

นอกจากนี้ การที่เป็น Plus นั้น อาจมีสาเหตุมาจากแนวทางที่ใช้ในการเจรจาทำความตกลงทั้งสองแบบ ที่มีความแตกต่างกัน จนเป็นที่มาของพันธกรณีในการเปิดตลาดที่เพิ่มเติมมากกว่าความตกลง GATS ทั้งนี้เนื่องจากความตกลง U.S. FTAs ใช้แนวทางการเจรจาแบบ Negative List Approach ที่ถือเสมือนว่าประเทศคู่สัญญาเปิดเสรีการค้าในทุกสาขาบริการ สาขาใดที่ประเทศนั้นยังไม่มีความพร้อมในการแข่งขันทางการค้ากับสหรัฐอเมริกา ก็สามารถกำหนดยกเว้นไม่ผูกพันตามพันธกรณีได้ ซึ่งแตกต่างจากความตกลง GATS ที่ใช้แนวทางแบบ Positive List Approach ที่ถือว่า หากประเทศใดมีความพร้อมที่จะเปิดเสรีในด้านใด หรือสาขาใดแล้ว ก็ให้กำหนดเปิดเสรีในตารางข้อผูกพันไว้ สาขาใดที่มีได้กำหนดไว้ ก็ถือว่าสาขานั้นยังไม่มีเปิดเสรี

6.2 ข้อเสนอแนะ

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความตกลง GATS และ U.S. FTAs จนได้ข้อสรุปแล้วว่า การทำความตกลง U.S. FTAs จะทำให้ประเทศคู่สัญญามีพันธกรณีเพิ่มเติมมากขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ในความตกลง GATS ทั้งในด้านการเปิดตลาดและการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม

ประเทศไทยในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกในความตกลง GATS ซึ่งมีพันธกรณีในการปฏิบัติตามตารางข้อผูกพันที่ได้กำหนดไว้ รวมถึงยังได้ระบุในตารางข้อผูกพันในการกำหนดกฎระเบียบภายในประเทศให้ครอบคลุมหลักการตามเอกสารอ้างอิงทั้ง 6 ข้อ นอกจากนี้ประเทศไทยยังเป็นประเทศที่สหรัฐอเมริกาให้ความสนใจในการทำความตกลง FTA เพื่อเปิดเสรีบริการโทรคมนาคม เมื่อทราบถึงพันธกรณีตามความตกลง U.S. FTAs ที่เพิ่มเติมหรือแตกต่างออกไปจากพันธกรณีตามความตกลง GATS แล้ว ประเทศไทยจึงควรเตรียมความพร้อมในเรื่องกฎระเบียบภายในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคม เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลงที่จะมีขึ้นในอนาคต ซึ่งภายหลังจากที่ได้ศึกษาถึงข้อบทโทรคมนาคมที่อยู่ในความตกลง U.S. FTAs แล้ว จะเห็นได้ว่าพันธกรณีบางประการนั้น ไทยได้มีการกำหนดกฎระเบียบในเรื่องดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับความตกลง U.S. FTAs ไว้อยู่แล้ว เช่น การใช้และการเชื่อมต่อโครงข่าย การเชื่อมต่อโครงข่ายแบบแยกส่วน การขายต่อบริการ สิทธิแห่งทาง

แต่ทั้งนี้ยังคงมีหลักการตามพันธกรณีบางประการที่แม้จะมีการกำหนดเป็นกฎระเบียบภายในแล้ว แต่ยังคงมีประเด็นปัญหาในทางปฏิบัติ หรือยังมิได้กำหนดเป็นกฎระเบียบภายในที่ชัดเจนเพื่อกำกับดูแลในเรื่องดังกล่าว ประเทศไทยจึงควรเร่งกำหนดกฎระเบียบภายในให้สอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลง U.S. FTAs เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเข้าทำ ความตกลงกับสหรัฐอเมริกาในอนาคต โดยหลักกฎหมายที่สำคัญที่ควรเร่งแก้ไขปัญหาหรือ ร่ง กำหนดเป็นกฎระเบียบภายในมีดังต่อไปนี้

6.2.1 การใช้และการเชื่อมต่อโครงข่าย (Use of Telecommunication Networks and Interconnection)

แม้ประเทศไทยจะมีการกำหนดกฎระเบียบที่สอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลง U.S. FTAs แล้ว แต่ยังคงมีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายภายใน เนื่องจากในปัจจุบัน ยังมีผู้ประกอบการรัฐวิสาหกิจในประเทศบางราย ซึ่งในอีกฐานะหนึ่งเป็นเจ้าของสัมปทานการให้บริการโทรคมนาคม มิได้ปฏิบัติตามหลักการดังกล่าว กล่าวคือ ไม่จัดให้มีการเชื่อมต่อกับผู้ประกอบการรายอื่นๆ หรือไม่มีการทำสัญญาเชื่อมต่อโครงข่ายกับผู้ประกอบการโทรคมนาคมรายอื่น เนื่องจากเห็นว่าตนเองอาจเสียประโยชน์จากรายได้บางอย่าง หรือตนในฐานะเจ้าของสัญญาสัมปทานไม่ต้องเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมกับผู้ประกอบการรายอื่น เนื่องจากโครงข่ายทั้งหมดภายใต้สัญญาสัมปทานเป็นทรัพย์สินของตน เป็นต้น ดังนั้นรัฐบาลจึงควรแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยการยกเลิกสัญญาสัมปทาน หรือแปรสัญญาสัมปทานเป็นใบอนุญาตเพื่อทำให้ผู้ประกอบการทุกฝ่ายมีสถานะเท่าเทียมกัน มิให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอ้างว่าตนเป็นเจ้าของสัมปทาน ไม่มีหน้าที่ต้องดำเนินการเชื่อมต่อโครงข่าย เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมระหว่างผู้ประกอบการมากยิ่งขึ้น

6.2.2 การใช้พื้นที่ร่วมกัน (Co-location)

ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎระเบียบภายในที่รับรองหลักการการใช้พื้นที่ร่วมกันอย่างชัดเจน คงมีแต่เพียงการบัญญัติไว้ใน ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2459 ข้อ 15 ซึ่งเป็นกฎระเบียบการใช้พื้นที่ร่วมกันในกรณีของการเชื่อมต่อโครงข่ายเท่านั้น แต่สำหรับกรณีการใช้พื้นที่ร่วมกันสำหรับกรณีให้บริการโทรคมนาคมทั่วไป ยังคงไม่มีการกำหนดรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวไว้ มีเพียงการกำหนดหลักการในประกาศ ซึ่งสอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลง U.S. FTAs

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น จึงได้มีความพยายามในการกำหนดรายละเอียดกฎระเบียบดังกล่าว โดยในขณะนี้ผู้อยู่ในขั้นตอนของการร่างประกาศกฎหมายที่ร่างฯ ประกาศดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการแก้ไขจากการรับฟังความคิดเห็นสาธารณะ ยังต้องผ่าน

ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งบัญญัติกฎระเบียบดังกล่าว เพื่อให้มีกฎระเบียบที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้พื้นที่ร่วมกันเพื่อให้เป็นไปพันธกรณีตามความตกลงเขตการค้าเสรีที่อาจจะมีขึ้นหากไทยได้ทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับสหรัฐอเมริกาในอนาคต โดยกำหนดกฎระเบียบภายในให้สอดคล้องหรือไม่ต่ำกว่าพันธกรณีตามความตกลงซึ่งอยู่บนพื้นฐานของการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างคุ้มค่า ไม่เลือกปฏิบัติ และสมเหตุสมผล

6.2.3 การคงสิทธิเลขหมาย (Number Portability)

แม้ตามพระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 มาตรา 12 วรรค 4 ได้กำหนดให้ กทช. มีหน้าที่ประกาศกำหนดแนวทางและหลักเกณฑ์ให้ผู้ให้บริการมีสิทธิใช้เลขหมายโทรคมนาคมเดิม เมื่อผู้ให้บริการต้องการเปลี่ยนผู้ให้บริการ สถานที่ หรือประเภทของบริการ เมื่อมีความพร้อมทางเทคนิค และยังสามารถกำหนดประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่เพื่อกำหนดรายละเอียดการคงสิทธิเลขหมายเพิ่มเติม ซึ่งแม้จะสอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลง U.S. FTAs แล้วก็ตาม

แต่อย่างไรก็ดี ประกาศฉบับดังกล่าว เพียงกำหนดกฎระเบียบเฉพาะสำหรับการคงสิทธิเลขหมายในภาคโทรศัพท์เคลื่อนที่เท่านั้น แต่สำหรับเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่และบริการคงสิทธิเลขหมายข้ามพื้นที่ ยังคงอยู่ในระหว่างการศึกษา วิเคราะห์ ความเป็นไปได้ของหลักเกณฑ์ ซึ่งประเทศไทยมีความจำเป็นต้องเร่งกำหนดกฎเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวเพิ่มเติมก่อนทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับสหรัฐอเมริกาเพื่อให้มีกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการใช้เลขหมายโทรศัพท์เดียวกันที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับความตกลง U.S. FTAs มากยิ่งขึ้น

6.2.4 ความเท่าเทียมกันในการเรียกสายออก (Dialing Parity)

ในปัจจุบันประเทศไทยยังไม่มีกฎระเบียบภายในที่กำกับดูแลในเรื่องดังกล่าวอย่างชัดเจน มีแต่เพียงการกำหนดหลักการกว้างๆ ไว้ในพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ตามมาตรา 51 (13) และ (14) ว่าให้ กทช. มีอำนาจในการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันในกิจการโทรคมนาคม หรือกำหนดมาตรการให้มีการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการโทรคมนาคมและกิจการที่เกี่ยวข้อง กทช. ในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมของประเทศไทยจึงควรเร่งบัญญัติกฎระเบียบในเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อมิให้ขัดต่อพันธกรณีที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

¹ ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ ข้อ 27

6.2.5 ระบบโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ (Submarine Cable System)

ขณะนี้ยังคงไม่มีกฎระเบียบภายในที่เกี่ยวกับระบบโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำอย่างแท้จริง ประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนดกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการกำกับดูแลโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ รวมถึงการเชื่อมต่อโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำไว้อย่างชัดเจน เป็นกฎระเบียบเฉพาะ จึงยังคงใช้กฎระเบียบหลักเกณฑ์ทั่วไปที่เกี่ยวกับโครงข่ายโทรคมนาคมเป็นกฎระเบียบในการควบคุมเรื่องนี้ อาทิเช่น สำหรับการใช้และการเชื่อมต่อโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ ก็นำเอาประกาศเรื่องการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคมมาบังคับใช้

อีกทั้งในปัจจุบันยังคงมีประเด็นปัญหาในด้านหน่วยงานภาครัฐผู้มีส่วนอำนาจในการในการกำกับดูแลอย่างชัดเจน ทั้งนี้เนื่องจากการให้บริการระบบโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ ต้องมีการวางสายเคเบิลในทะเลในเขตน่านน้ำไทย และเขตทะเลหลวง ซึ่งการวางโครงข่ายในเขตทะเลหลวงนั้น อยู่นอกเหนืออำนาจอธิปไตยของไทยที่จะกำหนดกฎเกณฑ์เพื่อกำกับดูแล ส่วนการวางระบบโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำในอาณาเขตของไทยก็ยังไม่มีความชัดเจนเช่นเดียวกันว่าเป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดที่จะเป็นผู้ออกกฎเกณฑ์ควบคุมหรือมีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องดังกล่าว เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับหลายหน่วยงาน ทั้งกรมทรัพยากรทางทะเล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

ประเทศไทยจึงควรเร่งกำหนดผู้มีส่วนอำนาจอย่างชัดเจนในเรื่องดังกล่าว รวมถึงกำหนดกฎระเบียบภายในประเทศในเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจน เพื่อเป็นบรรทัดฐานในการกำกับดูแลกิจการเคเบิลใต้น้ำ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและเป็นธรรมต่อผู้ประกอบการทุกราย รวมถึงผู้ประกอบการจากสหรัฐอเมริกาที่เข้ามาประกอบธุรกิจ เพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีภายใต้ความตกลง U.S. FTAs

6.2.6 ตารางสรุปเปรียบเทียบการกำกับดูแลกิจการโทรคมนาคมตามความตกลง U.S. FTAs กับกฎหมายไทยและข้อเสนอแนะ

ความตกลง U.S. FTAs	กฎหมายไทย	ข้อเสนอแนะ
การใช้และการเชื่อมต่อโครงข่าย	1. พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการจัดสรรวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543	ยกเลิกหรือแปรสัญญาสัมปทานเป็นใบอนุญาต ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการทุกฝ่ายมีสถานะเท่าเทียมกัน เพื่อมิให้เกิดประเด็นปัญหาการไม่

	<p>มาตรา 51 (7) และ (8)</p> <p>2. พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 หมวด 2 การใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม ตั้งแต่มาตรา 25 ถึง 31</p> <p>3. ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2549</p>	<p>ปฏิบัติตามกฎระเบียบในการเชื่อมต่อโครงข่าย</p>
การใช้พื้นที่ร่วมกัน	<p>ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้และเชื่อมต่อโครงข่ายโทรคมนาคม พ.ศ. 2459 ข้อ 15</p>	<p>กฎระเบียบที่ชัดเจนอยู่ระหว่างการร่างเป็นกฎหมาย จึงควรเร่งบัญญัติกฎระเบียบดังกล่าวและประกาศในราชกิจจานุเบกษาเพื่อให้มีผลบังคับใช้ต่อไป</p>
การใช้เลขหมายเดียวกัน	<p>1. พ.ร.บ. องค์การจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 มาตรา 51 (11)</p> <p>2. พ.ร.บ. การประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 มาตรา 12 วรรค 4</p> <p>3. ประกาศคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์บริการคงสิทธิเลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่</p>	<p>กำหนดกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการคงสิทธิเลขหมายสำหรับเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่และบริการคงสิทธิเลขหมายข้ามพื้นที่ เพื่อให้ครอบคลุมการคงสิทธิเลขหมายทั้งหมด</p>

ความเท่าเทียมกันในการเรียกสายออก	พ.ร.บ. องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2543 ตามมาตรา 51 (13) และ (14) ปัจจุบันยังไม่มีออกประกาศที่เป็นกฎระเบียบที่ชัดเจน	กำหนดกฎระเบียบภายในเรื่องดังกล่าวให้ชัดเจนและสอดคล้องกับความตกลง U.S. FTAs
ระบบโครงข่ายเคเบิลใต้น้ำ	ยังไม่มีกำหนด	เร่งกำหนดกฎระเบียบภายในให้ชัดเจนและสอดคล้องกับความตกลง U.S. FTAs

ผู้ศึกษาวิทยานิพนธ์นี้เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการเปิดเสรีบริการโทรคมนาคมตามความตกลง U.S. FTAs เพราะนอกจากจะมีส่วนช่วยให้เกิดการลงทุน นำมาซึ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศแล้ว ยังมีส่วนช่วยให้เกิดการแข่งขันทางการค้าในบริการโทรคมนาคมได้มากยิ่งขึ้น แต่ทั้งนี้การเปิดเสรีบริการโทรคมนาคมของประเทศไทย ควรเป็นไปแบบค่อยเป็นค่อยไป เนื่องจากในสภาวะการณ์ปัจจุบันผู้ประกอบการไทยยังไม่มีความสามารถในการแข่งขันทางการค้ากับผู้ประกอบการจากสหรัฐอเมริกาซึ่งมีความเชี่ยวชาญและเงินทุนที่มากกว่าได้